

Pomník Františka Palackého, Třebíč

Popis:

V parku v centru města je umístěn pomník národního buditele a vzdělance Františka Palackého. Byl odhalen při příležitosti oslav 100. výročí narození "Otce národa" v roce 1898. Pískovcový obelisk je osazen medailonem s reliéfním portrétem Františka Palackého.

Podrobný popis:

František Palacký, historik, politik, spisovatel a zakladatel moderního českého dějepisectví, se narodil v rodině evangelického učitele v roce 1798. Protože měl 11 sourozenců, absolvoval jenom evangelickou školu v Trenčíně a lyceum v Bratislavě. Univerzitního vzdělání se mu již nedostalo a naprostou většinu svých znalostí získal samostudiem. Po studiích Palacký získává místo vychovatele dětí ve šlechtické rodině, kde má příležitost aktivně a úspěšně se účastnit intelektuálních debat. Čte spisy různých obrozenců, zejména Jungmanna a společně s P. J. Šafaříkem napsal práci Počátkové českého básnictví, obzvláště prozodie (1818). V roce 1823 odchází do Prahy, kde zůstal do konce života. Tady pracuje na vytváření šlechtických rodokmenů s Josefem Dobrovským a posléze ho jako rodinného archiváře zaměstnali Šternberkové. Spolupráce s Dobrovským měla do budoucna na Palackého značný vliv, naučil se od něj historiografickou kritickou metodu a získal i zkušenosti s filologicko-kritickou metodou. Postupně se Palacký stal v Praze mezi vzdělanými a vlasteneckými kruhy známou osobností, o jejímž výrazném talentu a intelektuálních kvalitách se nepochybovalo. Po sňatku s bohatou dcerou právníka Terezií Měchurovou roku 1827 byl finančně zabezpečen, a tak se mohl maximálně věnovat bádání. Jeho největším historickým dílem jsou Dějiny národu českého v Čechách i v Moravě, na které se dlouho a pečlivě připravoval. V roce 1843 poprvé vstupuje Palacký do politiky. Spolu s Karlem Havlíčkem zastával myšlenky austroslavismu. Během revoluce v roce 1848 se stává členem Národního výboru a předsedou Slovanského sjezdu. Veřejný dopis frankfurtskému sněmu z 11. dubna 1848 činí z Františka Palackého symbol českého veřejného života. Po potlačení revoluce byl donucen se z politického života stáhnout a v období Bachova absolutismu se věnuje literatuře a dějepisectví. Politicky se opětovně začíná angažovat teprve roku 1860, kdy podepsal Riegerovo (ten se v roce 1853 oženil s Palackého dcerou Marií) memorandum císaři – stížnost na bezpráví páchaném na českém národě (zejména v oblasti jazykové) s žádostí o povolení založit české politické noviny. Výsledkem bylo založení Času a Národních listů. V roce 1861 byl zvolen do českého sněmu. Byl členem panské sněmovny a zároveň opět spolupracoval se šlechtou. Své politické představy formuloval v úvaze Idea státu rakouského (1865). Palackému se dostalo cti prvního poklepání na základní kámen budoucího Národního divadla. Zanedlouho poté se mu začalo říkat Otec národa. František Palacký zemřel 26. května 1876 na zápal plic. Rakev s jeho ostatky byla uložena do rodinné hrobky v Lobkovicích.

Region: Třebíčsko

Město: Třebíč

URL:

Zpřístupnění: volně přístupné

Bezbariérový přístup: ano

GPS: 49°12'51.157"N, 15°52'49.652"E

Mapa: <http://maps.google.com/maps?q=49.2142103,15.8804589&z=12>

Obrázky:

